

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Červenec–Září 2006

③

AKTUÁLNĚ

Desáté výročí střediska Michala Magone

Deset let v dějinách je krátká doba, ale 10 let práce s dětmi a mládeží ze šestnáctiletého trvání svobodné společnosti po 40 letech totality již stojí za pozornost. 10. výročí vzniku charitního Střediska dětí a mládeže Michala Magone je nesporně dobrou příležitostí k ohlédnutí za malými i velkými vítězstvími a programy, a také příležitostí k poděkování všem, kteří byli a jsou jakkoli spjati s jeho vznikem, růstem i současnou činností.

V rámci oslav 10. výročí především děkujeme všem, kteří se s Boží pomocí jakkoli podíleli na vzniku a činnosti Střediska: vedení Charity Ostrava, Saleziánům Dona Boska, představitelům Statutárního města Ostrava a Moravskoslezského kraje a zahraničním charitám Graz a Linec za finanční i materiální podporu, všem dárcům, kteří nám pomohli materiálně i slovem, všem bývalým i současným zaměstnancům i dobrovolníkům.

V rámci oslav po celý týden od 23. října do 27. října 2006 na středisku bude probíhat zábavný, doprovodný program pro děti a mládež. Oslavy 10. výročí založení střediska vyvrcholí slavnostní mší sv. skutečnou dne 25. října 2006 ve 14.00 h v prostorách střediska, kterou bude celebrovat bis-

kup ostravsko-opavský Mons. František Václav Lobkowicz. Tento den také na středisku v době od 09.00 do 17.00 h proběhne pro širokou veřejnost „DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ“.

Na závěr uvádím myšlenku jednoho moudrého muže: „Nejsme spasiteli všech. Nemůžeme pomoci všem. Ale veškeré naše nasazení má smysl, pokud pomůžeme alespoň jednomu člověku“. Doufám, že těch, kterým s Boží pomocí středisko pomohlo, bylo víc.

zaměstnanci střediska M.Magone

Sešli se, aby pomohli...

Dne 21. 9. 2006 se uskutečnil v Katedrále Božského Spasitele v Ostravě benefiční koncert SEŠLI SE, ABY POMOHLI... Před publikem více než 700 návštěvníků a čestných hostů předvedly skvělé hudební výkony postupně pěvecký soubor Janáčkovy konzervatoře KomoraCZECH, BUTY a závěr večera patřil HRADIŠŤANU.

Celkový výtěžek z 552 prodaných vstupenek činil 82 800 Kč a dalších 5 437,50 Kč se vybralo do kasiček. Peníze putovaly na konto veřejné sbírky na podporu výstavby Hospice sv. Lukáše.

Děkujeme za účast uměleckým souborům, moderátorům, hostům a všem návštěvníkům, kteří přišli podpořit hospicovou myšlenku. Velké poděkování patří také všem partnerům, kteří koncert podpořili finančně – TCHAS, DALĀKIA, PRIMUS, AUTO HELLER, VEMA, ŠTĚRKOVNY DOLNÍ BENEŠOV, LIBREX, CITY INVEST, VÍTKOVICE ARÉNA a mediálně – TV NOE, RÁDIO ČAS.

Dalibor Kraut

Kontaktní místo pro osoby v nouzi po roce své existence

Kontaktní místo prodělalo za uplynulý rok dosti značné změny. Od 1. 3. 2006 je dotováno z převážné části z ESF, tím bylo také možné navýšit počet zaměstnanců a rozšířit služby. Zásadní změnou je otevření denního centra, které je provozováno v režimu pondělí–pátek od 11:00 do 19:00 h, což se projeví v nárůstu poptávky po našich službách. Pro přehled uvádíme i pár čísel: v období leden až červenec 2006 jsme na Kontaktním místě přijali 161 nových uživatelů, celkem jsme měli 4304 kontaktů s uživateli a se 178 jsme prováděli individuální sociální činnost. Jsou to jen čísla a my víme, že jen rekapitulace člověku v nouzi

nepomohou, ale pouze konkrétní člověk například podávající teplou polévku v třeskutých mrazech s neméně hřejivým lidským slovem, které tolik opuštěným lidem chybí.

Proto si neodpustím jeden světlý případ za mnohé. Loni v září k nám zavítal pan Květoslav. Přišel ve stavu, ve kterém jsme ho nemohli pustit do objektu, ale polévku jsme mu vydali venku ve dveřích. Druhý den přišel s omluvou a žádostí o pomoc: neměl kde bydlet – přespával někde u nedaleké řeky ve stanovém městečku, neměl doklady a už několik měsíců nedocházel na Úřad práce. Po nějaké době byl ochoten přistoupit na spolupráci v řešení své

situace. Dnes, po roční dlouhé cestě a intenzivní spolupráci několika sociálních středisek, jež byli zainteresováni do jeho případu, se dá říci, že p. Květoslav udělal významné kroky k návratu do společnosti. Vyřídil si doklady, zažádal se na Úřadu práce, zažádal si o sociální dávky, začal splácet dluhy a docházet do noclehárny CHD sv. Františka.

Získal důvěru k naší organizaci, což projevili nejvíce, když se stal jedním z dobrovolných spolupracovníků na Kontaktním místě.

Mgr. Ivo Křížka

Páté výročí založení Klubu seniorů Charity Ostrava

Když se Charita Ostrava rozhodla před pěti lety založit Klub seniorů byli jsme v rozpacích – povede se, budou k nám do klubu senioři rádi chodit, zvládneme činnost klubu tak, aby byli členové spokojeni? Důvěřovali jsme si a věřili jsme, že založení klubu seniorů je zase krůčkem vpřed a dne 19. září 2001 jsme slavnostně zahájili. Hned napoprvé se nás sešlo celkem 16 seniorů a seniorek se zájmem něco pro sebe a druhé udělat.

Od chvíle zahájení se setkáváme každou třetí středu v měsíci mimo prázdnin na ředitelství Charity Ostrava. Pořád si máme o čem povídat při šálku čaje či kávy a dobrotách, které naše

členky samy připraví. Jsme veselá „parta“, něco zajímavého si přečteme, zazpíváme, slavíme spolu významná životní jubilea, připravili jsme si i opékání, společně se připravujeme na vánoční a velikonoční svátky a mnohokrát čas k našemu setkání nám ani nestačí. Nejen zábava, ale i vážné životní příběhy, které každý z členů ve svém životě prožil jsou předmětem našeho povídání.

Zveme mezi sebe i další seniorky a seniory – jste mezi námi srdečně vítáni.

„Dej každému dni šanci, aby se stal nejkrásnějším dnem tvého života.“

Eva Teicherová

Docela všední, obyčejný den...

Pro většinu z nás je po dovolené. Konec silných zážitků, které nám dává pohled na moře, hory, velká města, projetí obrovských vzdáleností. Konec exotiky. Možná se vracíme s postesknutím, že je tu zase všední den se svými povinnostmi. Nedalo by se najít něco exotiky i v našem prostředí? Podívat se třeba očima cizinců přijíždějících do naší malé zemičky?

Pokaždé, když se vracím odjinud, překvapí mne, jak je naše krajina zelená, jak se rychle mění. Po pár kilometrech jsme ve zcela jiném prostředí. Z okna autobusu přehlédneme roviny, za ní hory, rychle se mění stromy, rostliny. Města a vesničky se i přes tzv. globalizaci liší, mají svou atmosféru.

Možná je kousek exotiky právě v té různorodosti a měnlivosti. Vracím se do města, kde žiji desítky let. Má za sebou minulost těžkého průmyslu doslova prorůstajícího ulicemi. I tady, ve známém prostředí, objevují nová zákoutí, krásné uličky, citlivě opravené domy. Vítkovický hutní komplex je pro mne exotikou – propletenec železných rour a věží bez oživení lidmi. Stejně tak zbytky starých havířských kolonií. Exotická je i naše ostravská řeč – jak si s jejími zvláštnostmi dokážou pohrát třeba zpěváci!

A je skutečně všední, obyčejné něco méně důležitého pro život člověka? Nepřináší také silné zážitky, vzpomínky? Zvláště když to obyčejné a všední ztratíme. Myslím na lidi, kteří museli ode-

jít ze své země. Opustili své obyčejné věci, museli se naučit a přizpůsobit chování v nové vlasti – pro ně exotické. Myslím na lidi, kteří opustili svůj domov, protože nevládali život v něm. Zanechali zde své obyčejné věci – křeslo, hříček, drobné denní rituály. Myslím na lidi, kteří opouštějí svůj život. Obyčejné věci mají pro ně velký význam – pobýt si na sluníčku, podepřít záda polštářem, popovídat si. Moci se nadechnout.

Myslím na to, zda se dost snažíme pomoci těmto lidem, aby je jejich všednosti obyčejného dne doprovázely co nejdéle.

Mgr. L. Benedíková

Hraní nudu a zlobení zahání

V charitním domě sv. Zdislavy pro matky s dětmi neustále vymýšlíme, jak nejlépe motivovat a vzbudit nadšení u dětí k užitečné aktivní činnosti. Uvažovaly jsme společně se sociální pracovnící Monikou, že začneme s bodováním, např. za pomoc při společné práci s maminkami, za slušné chování, za to, jak se snaží ve škole a zapojují do jiných společných akcí. Jednou týdně budou odměněni nějakou drobností či pamlskem. Samozřejmě ty nejlepší vezmeme na výlet nebo do jízdárny. A ejhle, opravdu to přineslo kýžený výsledek!

Starší i mladší děti samy přicházely za námi, že chtějí pomáhat, aby získaly další body. Najednou byl v domě i venku pořádek! Děti uklízely nejen po sobě, ale i po druhých, byly ochotné a zúčastňovaly se všeho možného. My udělovaly body a rozdávaly odměny.

Na závěr byly vyhodnoceny tři nejlepší, Mírek a dva Lukášové. Za odměnu jsme s nimi navštívili MINIUNI - svět miniatur v centru Ostravy, kde ve zmenšeném měřítku byly vystaveny modely známých světových velkoměst s mrakodrapy a stavby světa. Největší pozornost našich chlapců budila dvanácti metrová Eiffelova věž a modely starověkých sedmi divů světa. Kluci si měli vybrat mezi množstvím staveb tu, která je nejvíce zaujala, krátce o ní povyprávět a pak byli u ní zvětšeni. Protože nám počasí přálo, nechyběla ani zmrzlina.

Hoši se vraceli nadšení, byl to pro ně nevšední zážitek, který jistě přispěl k „bezva“ prázdninovým dnům.

L. Hrubá – sv. Zdislava

Léto v Domovince

Léto je čas odpočinku, setkávání se s přáteli, nových zážitků, potkávání nových lidí. V Domovince jsme se snažili vše naplnit. V horkých dnech jsme odpočívali ve stínu třešně v naší zahradě, všichni jsme se setkávali při opékání párků na zahradních slavnostech a v srpnu podnikli výlet do ZOO Ostrava. A jestli jsme taky poznali někoho nového? Ano. Od června docházela do Domovinky

každou středu paní Eva Vavříčková. Věnovala se klientům, kteří se neúčastnili výtvarné činnosti. Společně luštili křížovky, povídali si, smáli se. Z každého středečního dopoledne se tak Evě podařilo udělat příjemnou událost.

V srpnu navštěvovala Domovinku dobrovolnice z Anglie, paní Judith Johnson. Judith je v ČR popáté, učí se česky, takže jsme se s ní velmi dobře dorozuměli. Díky jejímu vyprávění jsme se dozvěděli více o Anglii a tamních zvyklostech a tradicích. Judith se zapojila do běžného provozu Domovinky. Pomáhala při svozu klientů na jednotlivé aktivity, podílela se na výtvarné činnosti i trénincích paměti, četla aktuality, doprovázela klienty při procházkách, účastnila se výletu do ZOO i zahradní slavnosti. Obě dámy se staly součástí našeho týmu, svými osobitými přístupy nám byly velkou pomocí a klientům milým rozptýlením.

Lenka Holařová

Pout' ke sv. Kláře v Hrabyni

Jako každoročně i letos naše Charitní centrum uspořádalo pout' ke sv. Kláře. Po ukončení akce jsme mohli konstatovat její zdárný průběh.

První den, 5. 8. 2006 v sobotu v 16.00 hodin pout' otevřela dechová hudba z Polanky. Prováděli nás se svými veselými písničkami až do večera, starali se o dobrou náladu všech poutníků. Počasí bylo nevyzpytatelné, na nebi se hromadily mraky, ale nakonec nám umožnilo oslavy konat v lůně přírody. O pohodlí se starali naši kolegové, kteří pro návštěvníky připravili pestré občerstvení. Ti, kteří si chtěli z poutě odvést také nějakou památku, si přišli na své. Bohatá nabídka upomínkových dárků lákala děti i dospělé.

Nechyběla ani vážná hudba a próza. V kapli Charitního centra v 17.00 hodin vystoupil soubor SOLIDEO s herečkou Milenou Steinmasslovou

s programem „Člověk, žena, světice sv. Zdislava“ o životě a díle sv. Zdislavy z Lamberka. V duchu jsme se vraceli o několik století zpátky. Jejich kostýmy a speciální hudební nástroje z dob dávno minulých nás lehce přenesli do 13.–17. století. Mohli jsme zažít krásný umělecký zážitek.

V neděli 6. 8. 2006 program ve 14.30 hodin otevřel vystoupení smíšeného komorního sboru CANTICUM NOVUM z Ostravy-Petřkovic. Po koncertu nám asistovali při slavnostní mši svaté. Mši sloužil vysvěcený novokněz P. Petr Kříbek, který po mši svatě věřícím uděloval novokněžské požehnání a následovala přátelská beseda.

Uplynul den i víkend a tím naše pout' byla u konce. Věříme, že se nám podařilo do všedních dnů rehabilitačního centra vnést chvíle pro radost a zábavu.

J. M.

Byli jsme v Praze

Jako blesk z čistého nebe nás zasáhla jednu červencovou středu zpráva, že se nám naskytla možnost jet do Prahy. Z pohledu vozíčkáře, tak vzdáleného od hlavního města je to něco nedosažitelného. Jenomže pro takového průvodce, jakým byl ten náš neexistuje nic nemožného. Chytil se příležitosti a zorganizoval, zabezpečoval a řídil vše kolem. Měl plno práce i s námi, protože jsme měli strach z dlouhé a namáhavé cesty. Výsledek jeho neodbytné snahy byl ten, že jsme v pátek dopoledne stáli před sviňovským nádražím, kde na nás čekal zástupce Českých drah, který nás doprovodil k přistavené plošině. Pendolino, jímž jsme cestovali do Prahy, čeká na nádraží jenom chvíli a už frčí dál. Šest vozíčkářů během pár minut už obdivuje elegantní design uvnitř vlakové soupravy. V celém vlaku jsou jen dvě místa pro vozíčkáře, které jsme obsadili dvěma elektrickými vozíky, ostatní se museli přesunout na normální sedadla a jejich mechanické vozíky byly poskládány a uloženy mezi zavazadla. Třehodinová cesta byla příjemná.

Po příjezdu do Prahy, jsme se metrem přesunuli do místa naší ubytovny, Jedličkova ústavu na Vyšehradě. Odtud jsme po celé tři dny vyjžděli na

prohlídku známých míst Prahy. Viděli jsme krásu baziliky sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, Pražský hrad, katedrálu sv. Víta, Zlatou uličku, Karlův most atd. Dostali jsme se na místa, o kterých se nám ani nesnilo. Každý vozíčkář měl svého osobního asistenta, který mu byl nápomocný v situacích, když jeho schopnosti byli omezené.

Touto cestou chceme poděkovat všem, kteří se podíleli na úspěšnosti našeho výletu plného zážitků, krásných vzpomínek a šťastných chvil.

Kolektiv pracovníků Charitního centra sv. Kláry v Hrabyni

Děkuji, že jsem mohla pomoci

Moje životní pout' mě opět „zavála“ na pár týdnů do Ostravy. A jelikož „Kráľ času“ je neúprosný a já nepovažuji za správné marnit chvíle, které jsou v našem krátkém pozemském životě tak vzácné, rozhodla jsem se pro dobrovolnickou činnost v Charitě Ostrava. Dobrovolnictví je úžasná, tajemná záležitost, která spojuje dobrovolníka s těmi, kteří to nejvíce potřebují a současně recipročně odměňuje dobrovolníka vzácným pocitem duchovního naplnění. Já jsem věnovala část

mé dobrovolnické činnosti seniorům a část dětem a mládeži. Získávání poznání z těchto skupin bylo pro mne nevyčerpatelným. Chvíle, které jsem jako dobrovolnice v Charitě Ostrava prožila jsou pro mne nezapomenutelné.

Slovy J. W. Goetheho „Chceš-li v životě šťasten být, přispěj k štěstí druhému, neboť radost, kterou dáváš, vrací se k srdci tvému“ chci Charitě Ostrava poděkovat, že jsem měla tu čest být i já jejím dobrovolníkem.

E. V., t.č. Londýn

Na tomto místě většinou představujeme některé dlouhodobé pracovníky Charity Ostrava. V tomto čtvrtletníku děláme výjimku. V ostravské katedrále Božského spasitele 21. 9. 2006 Charita Ostrava uskutečnila benefiční koncert SEŠLI SE, ABY POMOHLI... na podporu výstavby Hospice sv. Lukáše v Ostravě-Výškovicích. Na koncertě vystoupili HRADIŠŤAN s Jiřím Pavlicou, BUTY s Radkem Pastrňákem a pěvecký soubor Janáčkovy konzervatoře KomoraCZECH se sbormistrem prof. Mgr. Ji-

řím Slovíkem. Oslovili jsme proto v našem rozhovoru vedoucí těchto souborů. Otázky nesouvisely přímo s Hospicem sv. Lukáše, protože svůj vztah k němu vyjádřili přítomní již svou účastí a zejména kvalitní hudbou.

Pane Pavlico, navštěvují Vaše koncerty, poslouchám audiokazety a CD, znám ty Vaše typické písně, ale také Missa brevis a Oratorium smíru. Potřebujete k těm různým žánrům nějakou zvláštní inspiraci nebo impuls, nebo ta hudba vychází z Vašeho nitra?

Pokud máte pocit, že se zabývám hudbou více žánrů, může se možná ten pocit takto zvenku jevit. Mě vždycky zajímá, co se tou hudbou vyjadřuje, to hudební sdělení, co tím chci říct. Druhořadé jsou prostředky, které k tomu sdělení užiji, zda užiji prostředky vážné, tradiční lidové nebo folkrockové hudby. Čili to nejpodstatnější pro mě je to sdělení. Podle záměru té skladby potom volím prostředky.

Jak vnímáte ostravské publikum a jak cítíte, že ono vnímá Vás?

Ostravské publikum vnímám jako skvělé. O tom

bych mohl dlouze povídat, protože v Ostravě jsem nechal kus života, kus mládí. Těch projektů bylo hodně, to bych Vás mohl doslova zahlít.

Pane Pastrňáku, jak na Vás působí, když máte vystupovat s podobnými soubory, jste na to zvyklí?

Tak úplně zvyklí na to nejsme, ale za ty roky jsme hráli v různých sestavách a na různých festivalech, takže nás to nějak nerozhází.

Kdysi jsem sledoval pořad s panem Uhlířem, on na otázku, jakou hudbu poslouchá doma odpověděl, že pouze klasickou. Jakou posloucháte Vy?

Já poslouchám hudbu málo a abych se přiznal, doma nějakou zvláštní diskotéku nemám. Ale rád poslouchám Český rozhlas 3. To znamená takovou směs mluveného slova, jazzu a vážné muziky. Zvláště v autě, když jezdím, je to pohoda.

V Ostravě jste velmi obdivováni, jak je to jinde? Jezdíte do zahraničí?

Máme teď za sebou docela těžší období, moc se nedařilo, ale letos to již vypadá lépe. Lidé nás mají rádi všude. Za měsíc nás čeká Wrocław, čeká nás Londýn, máme něco rozjednaného v Austrálii a příští rok se možná podíváme do Ameriky.

Pane profesore Slovíku, ve Vašem sboru jsou pouze žáci, nebo i někteří bývalí absolventi?

Jsou to všechno studenti konzervatoře a všichni instrumentalisté, takže to mají spíše jako konfěčka.

To ovšem znamená častou obměnu, jak se s tím vyrovnáváte?

My se letos chystáme na první obměnu, protože zatím všichni jsou od začátku působení sboru. Tento koncert bude jedním z posledních v původním složení. Budeme tvořit nový sbor. Bude to pracné, ale já jsem na to zvyklý. Vedu ještě v Opavě velký studentský smíšený sbor Luscinia Opava. S tím jsme byli teď v Anglii, ve Španělsku na soutěžích. Vyhráli jsme dvě druhá a dvě čtvrtá místa. Z evropských sborů jsme byli nejlepší. Před námi byla jenom Amerika, Singapur a Jižní Afrika, nikdo jiný.

Jak pozorujete ten zájem studentů o klasický sborový zpěv?

To poznáte při koncertě. Posluchači sami poznají, nakolik je oslovuje zpěv těchto studentů, že to asi není tak pouze o zpívání notiček.

Za rozhovory děkuje M. Machálek

Letní proměňování

Uprostřed léta slavíme svátek Proměnění Páně. Většinou mě liturgické připomenutí této zvláštní události vede k velice vzletnému rozjímání. Vůbec se nedivím apoštolům, že chtěli, aby tato situace trvala co nejdéle. Setkali se se vznešeností Boha, která ovšem byla velmi polidštěná. Nedávno zesnulý bratr Roger Schutz o tomto svátku rozjímal takto: „slavíce svátek Proměnění Páně opěvujeme současně nepředstavitelně očeká-

synovi. Oba je znám velmi dobře. Onen otec je dnes v celku úspěšným managerem. Tedy patří do sorty tzv. „bílých límečku“. A pro jeho sedmnáctiletého syna je to dobrá záminka k o to většímu bojovnosti tak příznačnému pro toto období vztahu mezi otcem a synem. Byl jsem proto velice zvědav, jak se celá situace rozehraje. Nevěděl jsem co čekat. Budu svědkem křečovitého pokusu o mladistvý projev managera? Či snad dalšího originálního ironizování ze strany dospívajícího syna? Již na prvním koncertním večeru jsem viděl jemné pohupování managerovu hlavou a trochu utlumené poskakování mladíka. Kompromis? Sblížení?

Já sám jsem zvolil ono pohupování hlavou zpeřené klepáním rukou o koleno. Když pak celá čtyřdenní akce končila famózním vystoupením Roberta Planta a jeho Strange Sensation, tak jsem mohl říci: „asi byla dokonána určitá proměna mezi jedním otcem a jeho synem“. Samozřejmě, že hudba a pohupování hlavou nemá takovou moc. Byla to však ta potřebná chvíle a potřebná forma, aby platilo, že i když zkoušené, pouto mezi

předkem a potomkem je životaschopné! Onen syn kromě toho, že vidí tátu s bílým límcem a starým pohledem, jej také vidí jako oporu v rodině a dokonce i na kolenou před Pánem Bohem.

Možná i nás někdy kdosi zve „na horu proměnění“ – at' už Bůh, anebo člověk.

k.u.f.a.

vání vlastního proměnění. Kristus prochází lidskou bytostí a dává jí své vlastní rysy. Proměňuje v nás všechno: to dobré i zlé.“

Uprostřed tohoto léta jsem byl rovněž svědkem určitého proměnění. Léto je mimo jiné obdobím hudebních festivalů. Na jeden takový jsem byl pozván. Dělal jsem společnost jednomu otci a jeho

Zapojte se do dobrovolnického hospicového hnutí

Hospicovým dobrovolníkem se může stát důsledný a spolehlivý člověk s notnou dávkou empatie, který chce pomáhat. Pokud jste to právě Vy, kontaktujte koordinátora dobrovolnického hospicového hnutí – **Janu Camfrovou, DiS.**

Charita pomáhá, pomáhejte s námi...

Výstavbu Hospice sv. Lukáše můžete podpořit dárcovskou SMS. Stačí napsat zprávu ve tvaru:

DMS HOSPICLUKAS a poslat na číslo 87777

Cena DMS je 30 Kč

Číslo sbírkového konta na zajištění vybavení pro Hospic sv. Lukáše: 9000277/0100 (KB Ostrava).

Děkujeme... Charita Ostrava

BLAHOPŘEJEME

V období dubna až června letošního roku se dožívají významných životních a pracovních výročí tito naši spolupracovníci:

Barčová Ludmila
Bilnica Jan
Čejka Stanislav
Gabrielyová Markéta
Hňup Jindřich
Hořínek Jiří
Hořínková Petra
Jarošová Dana
Krajňáková Naděžda

Kudliková Marta
Mikulová Zdeňka Ing.
Mravec Milan
Poláchová Monika
Štivarová Markéta
Šustáček Petr
Tylichová Magdaléna
Zajíčková Ludmila Bc.

Život vám vrátí to, co do něho v každém okamžiku vkládáte.

Reinhard K. Sprenger

Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.

NABÍDKA PRACOVNÍHO UPLATNĚNÍ V CHARITĚ OSTRAVA

Hledáme **zdravotní sestry** do Hospice sv. Lukáše, který se buduje v Ostravě-Výškovicích. S nástupem personálu se počítá na jaře 2007.

Požadavky: ukončené středoškolské vzdělání v oboru, řidičský průkaz skupiny B

Předpoklady: naplňování hospicové myšlenky, úcta k člověku, psychická vyrovnanost, otevřenost, upřímnost a sebeovládání

Nabízíme: smysluplnou práci s možností osobního rozvoje a profesního růstu

K žádosti přiložte strukturovaný životopis, popis dosavadní praxe, kopii dokladu o registraci dle zákona 96/2004 Sb. a motivační dopis. Žádosti zasílejte do **31. 10. 2006.**

Informace: Bc. Pražáková Věra, tel. 732 178 501, vrchní sestra CHOPS a MHJ

Zároveň hledáme **praktického lékaře** na plný nebo alespoň částečný úvazek pro práci v Hospici sv. Lukáše v Ostravě-Výškovicích.

Nabízíme: smysluplnou práci s možností osobního rozvoje a profesního růstu, dobré pracovní podmínky za smluvní plat
K žádosti přiložte strukturovaný životopis, kopii dokladu o členství v ČLK a odborném vzdělání (atestace, apod.) a motivační dopis. Žádosti zasílejte do **30.11. 2006.**

Informace: Bc. Pražáková Věra, tel. 732 178 501 nebo MUDr. Hromada Jan, e-mail: hromadajan@centrum.cz

Žádosti zasílejte na adresu: **CHARITA OSTRAVA, Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice**

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu nákladem 1000 výtisků,
neprodejné. Registrace: MK ČR E 14375
Zodpovědná osoba: Ing. Dalibor Kraut

tel.: 595 787 691

e-mail: dalibor.kraut@caritas.cz

www.ostrava.caritas.cz

LP EFEKT, s.r.o.
sponzor Charity Ostrava

CHAGALL
výtvarné centrum
Výtvarné centrum Chagall,
sponzor Charity Ostrava